

Łódź, dn. 20.08.2022r.

Prof. dr hab. inż. Agnieszka Zakrzewska – Bielawska
Instytut Zarządzania, Politechnika Łódzka
email: agnieszka.zakrzewska-bielawska@p.lodz.pl

Recenzja

**dorobku naukowo-badawczego dr Letycji Sołoducho-Pelc
w związku z postępowaniem prowadzonym przez Radę Naukową Dyscypliny Nauki o
Zarządzaniu i Jakości Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu o nadanie stopnia
doktora habilitowanego, w dziedzinie nauk społecznych,
w dyscyplinie – nauk o zarządzaniu i jakości**

1. Podstawy formalno-prawne sporządzenia recenzji

Podstawą prawną do sporządzenia niniejszej recenzji jest pismo dr hab. Estery Piwoni-Krzyszowskiej, prof. UEW Dziekana Wydziału Zarządzania Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu zawierające uchwałę nr 25/2022 Rady Naukowej Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości UE we Wrocławiu, z dnia 12.05.2022 roku, informujące o powołaniu mnie na recenzenta w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauk o zarządzaniu i jakości dr Letycji Sołoducho-Pelc. Oceny dokonano w oparciu **wymagania prawne** zawarte w art. 219 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, a także Ustawie z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Recenzję sporządzono na podstawie przesłanej **dokumentacji**, a w szczególności:

- wniosku o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości,
- danych wnioskodawcy,
- kopii dokumentu potwierdzającego posiadanie stopnia doktora nauk ekonomicznych w dyscyplinie nauk o zarządzaniu,
- autoreferatu przedstawiającego opis dorobku i osiągnięć naukowo-badawczych,
- cyklu powiązanych tematycznie artykułów naukowych, pt. „Przewaga konkurencyjna w zakłócającym otoczeniu”

- wykazu osiągnięć naukowych stanowiących znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości,
- oświadczeń współautorów publikacji z cyklu,
- dokumentacji zapisanej na nośniku elektronicznym.

Dr Letycja Sołoducho-Pelc **spełnia formalne kryteria** wymagane od kandydatów na stopień doktora habilitowanego. W 2005 roku uzyskała stopień doktora nauk ekonomicznych w zakresie nauk o zarządzaniu. Jednocześnie oświadczam, że nie jestem współautorem żadnej z publikacji, ani recenzentem w procesach wydawniczych publikacji przedłożonych mi do recenzji. Dostarczona mi **dokumentacja jest odpowiednio przygotowana, aczkolwiek brakuje pełnych tekstów publikacji** wykazanych w pozostałych osiągnięciach naukowych stanowiących znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości, by móc dokonać ich rzetelnej oceny.

2. Krótka informacja o Kandydatce i przebiegu jej pracy naukowo-dydaktycznej

W 1995 roku dr Letycja Sołoducho-Pelc ukończyła studia magistersko-inżynierskie na Wydziale Inżynieryjno-Ekonomicznym Przemysłu Akademii Ekonomicznej im. Oskara Langego we Wrocławiu. Dwa lata później, tj. w 1997 r. podjęła pracę na stanowisku asystenta na Wydziale Nauk Ekonomicznych Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu, na którym pracowała do 2007 r. Pracę doktorską, pt. „Zarządzanie strategiczne w małych przedsiębiorstwach” Habilitantka przygotowała pod kierunkiem naukowym dr hab. Leona Jakubowa, prof. UE i obroniła w 2005 roku na Wydziale Gospodarki Narodowej Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu. W latach 2007-2019 Kandydatka zatrudniona była na stanowisku adiunkta na Wydziale Nauk Ekonomicznych UE we Wrocławiu, zaś od 1 października 2019 na Wydziale Zarządzania tejże uczelni, na którym pracuje do dziś. Przed uzyskaniem stopnia doktora Habilitantka wykazywała aktywność naukową i opublikowała 7 prac, w tym dwa rozdziały w monografiach naukowych oraz 5 artykułów w Pracach Naukowych rodzimej uczelni.

3. Opinia o cyklu siedmiu powiązanych tematycznie publikacji, pt. „Przewaga konkurencyjna w zakłócającym otoczeniu” wskazanym przez Habilitantkę jako osiągnięcie naukowe wynikające z art. 219 ust. 1 pkt. 2b Ustawy z dnia 20 lipca 2018r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r., poz. 478 z późn. zm.).

Powiązany tematycznie cykl publikacji, pt. „Przewaga konkurencyjna w zakłócającym otoczeniu” obejmuje **siedem pozycji**, przy czym pięć z nich to opracowania autorskie, a dwa współautorskie, w których udział Habilitantki szacuje się na 50%. Wśród nich trzy pozycje to artykuły w czasopismach (jedno z listy MEiN z IF wydane przez MDPI, jedno o zasięgu ogólnopolskim z dawnej listy B oraz jedno nie uwzględnione ani na obecnej liście MEiN ani na poprzednich), dwie pozycje to materiały konferencyjne z konferencji międzynarodowych, jednej zorganizowanej w Czechach, drugiej w Polsce oraz dwie pozycje to publikacje również zgłoszone na konferencje międzynarodowe i opublikowane w materiałach konferencyjnych o otwartym dostępie w indeksowanej bazie Scopus. Biorąc pod uwagę miejsce wydania publikacji zaliczonych do cyklu, oceniam je słabo. Dominują materiały konferencyjne, brak chociaż jednego opracowania które wydane byłoby przez uznane czasopismo o zasięgu międzynarodowym. Oceny niniejszego cyklu, jako osiągnięcia naukowego wynikającego z art. 219 ust. 1 pkt. 2b ww. ustawy, dokonałam poprzez ocenę: (a) problematyki badawczej z perspektywy rozwoju nauk o zarządzaniu, (b) celów i zakresu przedstawionego cyklu, (c) wartości naukowej poszczególnych publikacji z cyklu i wkładu Habilitantki oraz (d) wkładu całego cyklu w nauki o zarządzaniu, podsumowując ocenę odpowiednią konkluzją.

a. Ocena problematyki badawczej z perspektywy rozwoju nauk o zarządzaniu

Opiniowany cykl publikacji dotyczy problematyki kształtowania przewagi konkurencyjnej przedsiębiorstwa z uwzględnieniem przewagi trwałej i tymczasowej. Wpisuje się on w tożsamość nauk o zarządzaniu i jakości, w tym w nurt zarządzania strategicznego. Habilitantka osadza problem badawczy w zakłócającym otoczeniu, przy czym nigdzie nie wyjaśnia czym jest takie otoczenie. Co więcej, w poszczególnych publikacjach, jak i w autoreferacie omawiającym cały cykl, stosuje zamiennie pojęcia turbulentnego otoczenia, zmiennego czy burzliwego. Atrybuty otoczenia są dość dobrze rozpoznane w literaturze i zdefiniowane, dlatego dziwi fakt braku jasnego zdefiniowania czym jest otoczenie zakłócające. Tym bardziej, że takie określenie jest bardzo rzadko używane przez badaczy.

Mimo tej uwagi, problematykę badawczą uważam za ważną i aktualną, bowiem mimo wielu badań poświęconych budowaniu przewagi konkurencyjnej przez przedsiębiorstwa, pozostaje ona wciąż interesującym poznawczo zjawiskiem z uwagi na szybko zmieniające się otoczenie. Ta zmienność otoczenia powoduje, że trudno dziś organizacjom budować trwałą przewagę konkurencyjną, a coraz częściej rozwijają one zdolności do elastycznego dopasowania się do tych zmiennych warunków, kształtując krótkotrwałe (tymczasowe)

przewagi konkurencyjne. Relacja pomiędzy trwałą a tymczasową przewagą konkurencyjną jest niewystarczająco rozpoznana, generując tym samym lukę poznawczą.

Nie podzielam przy tym opinii Habilitantki, że w dotychczasowej literaturze nie można odnaleźć badań poświęconych utrzymaniu trwałej przewagi konkurencyjnej. Uważam wręcz, że jest odwrotnie, zdecydowana większość badań polskich i zagranicznych poświęconych przewadze konkurencyjnej koncentruje się na sposobach jej kształtowania i trwałości (utrzymaniu). Dodanie przez Habilitantkę kontekstu zakłócającego otoczenia niewiele wnosi, bowiem ani go nie zdefiniowano ani nie uzasadniono, że ten kontekst sprawia, że dotychczasowe liczne badania prowadzone w warunkach zmiennego otoczenia są nieadekwatne. Ponadto, Kandydatka stwierdza dość kategorycznie, że występuje „*brak wiedzy na temat utrzymania trwałej przewagi konkurencyjnej w zakłócającym otoczeniu*”. Takie kategoryczne stwierdzenie braku wiedzy wymaga przeglądu całej literatury, tj. np. przeprowadzenia systematycznego przeglądu literatury na bazach danych, uzupełnionego literaturą krajową i opracowaniami monograficznym oraz przeglądem literatury szarej. Niestety, w żadnym z przedstawionych w cyklu opracowań nie odnalazłam tak szerokiego i pogłębionego przeglądu literatury pozwalającego stwierdzić brak wiedzy ww. temacie.

Podsumowując, dobór tematyki cyklu oceniam jako trafny lecz słabo uzasadniony. Poważne wątpliwości budzi określenie zakłócającego otoczenia oraz wskazane luki badawcze, odnoszące się do braku wiedzy nie popartego rzetelnym przeglądem literatury.

b. Cele i zakres jednotematycznego cyklu publikacji

W autoreferacie Habilitantka określiła cel główny badań, cel naukowy badań, cele szczegółowe służące realizacji celu głównego oraz cel aplikacyjny. Dokonując ich oceny, pojawiły mi się następujące wątpliwości:

- z metodycznego punktu widzenia, nie rozumiem jaka jest różnica pomiędzy celem głównym a celem naukowym badań, a Habilitantka tego nie wyjaśnia. Tym bardziej, że cele te ze sobą nie korespondują;
- cel główny jest dla mnie niejasny. Określono go jako „*eksploracja warunków i determinant utrzymania i zarządzania trwałą i tymczasową przewagą konkurencyjną w zakłócającym otoczeniu*”. Po pierwsze, jaka jest różnica pomiędzy warunkami, a determinantami, zwłaszcza że w przedstawionych publikacjach brak jest podziału na te dwie grupy. Po drugie, na czym polega zarządzanie przewagą konkurencyjną i co oznacza utrzymanie tymczasowej przewagi konkurencyjnej, która z założenia jest tymczasowa;

- w celu naukowym wskazano na „*opracowanie koncepcji modelu przewagi konkurencyjnej w zakłócającym otoczeniu*”, nie bardzo rozumiem czym jest koncepcja modelu, zwłaszcza, że w publikacji przedstawiono model przewagi konkurencyjnej w tymże otoczeniu;
- niejasne są dla mnie cele szczegółowe C1 i C2, w pierwszym wskazano na „*identyfikację warunków i czynników (jaka jest różnica?) wpływających na utrzymanie przewagi konkurencyjnej*”, zaś w drugim na „*ustalenie czynników warunkujących osiągnięcie trwałej i tymczasowej przewagi konkurencyjnej*”. Z perspektywy celu głównego, słuszny wydaje się tylko cel C2;
- brak w celach szczegółowych odniesienia do zarządzania trwałą i tymczasową przewagą konkurencyjną, co wyznaczano w celu głównym;
- niezrozumiałe sformułowanie celu aplikacyjnego, który w mojej opinii powinien się odnosić raczej do implikacji / rekomendacji menedżerskich a nie „*sformułowania niezbędnej wiedzy*” jak deklaruje Habilitantka. Ponownie odnosi się tu do zarządzania przewagą konkurencyjną nie wyjaśniając tego procesu, który dla mnie jest dyskusyjny.

Wyznaczone cele uzupełniono pytaniami badawczymi: głównym i pomocniczymi. Główne pytanie badawcze w brzmieniu: „*W jaki sposób w zakłócającym otoczeniu można utrzymać trwałą przewagę konkurencyjną?*” nie koresponduje ani z celem głównym, ani naukowym cyklu, ani problemem badawczym. Dotyczy bowiem działań a nie czynników i odnosi się wyłącznie do trwałej przewagi konkurencyjnej. Co więcej, pytania pomocnicze nie są spójne z pytaniem głównym, wprowadzając ponadto dodatkowe wątki do problemu badawczego, np. związek pomiędzy strategią a przewagą konkurencyjną. Zadziwia rysunek 1 w autoreferacie (s. 15), na którym cele szczegółowe wynikają z celu naukowego a nie głównego jak wcześniej deklarowano, a przypisanie do poszczególnych celów pytań badawczych wraz z określonymi pozycjami cyklu jest dyskusyjne, zwłaszcza w kontekście celów wyznaczonych w każdym opracowaniu z cyklu.

Oceniając zakres przedstawionych prac, należy stwierdzić, że ich treść pozwala na częściowe omówienie problemu badawczego. W ich ramach prowadzono zarówno badania konceptualne, jak i empiryczne. Habilitantka wskazuje w autoreferacie metody badawcze jakie wykorzystwała w badaniach prowadzonych w ramach cyklu. Badania literatury, syntezę (wyciągnię wniosków) czy interpretację trudno uznać za metodę badawczą, a przedstawione

w autoreferacie „wyliczanki” wykorzystanych metod skalsyfikowanych ze względu na różne kryteria także budzą zastrzeżenia.

Konkludując, postawione cele badań są niejednoznaczne i budzą wątpliwości, podobnie jak pytania badawcze, z których główne nie koresponduje z celami cyklu. Tym samym sformułowanie problemu badawczego jest nieprawidłowe.

c. Ocena wartości naukowej poszczególnych publikacji z cyklu i wkładu Habilitantki

W pierwszej publikacji dr Letycja Sołoducho-Pelc podjęła problem współistnienia trwałej i tymczasowej przewagi konkurencyjnej, które wpływają na długofalowy rozwój przedsiębiorstwa. Na podstawie badań ankietowych przeprowadzonych na próbie 150 przedsiębiorstw funkcjonujących w Polsce testowano związek pomiędzy trwałą a tymczasową przewagą konkurencyjną i opracowano model utrzymania przewagi konkurencyjnej w zakłócającym otoczeniu. Model ten budzi moje poważne wątpliwości. Po pierwsze, nie znalazłam uzasadnienia wraz z przekonującą argumentacją, że *„aby budować tymczasową przewagę konkurencyjną trzeba mieć trwałą przewagę konkurencyjną”*. Moim zdaniem prawdziwe jest twierdzenie odwrotne, tzn. tymczasowa przewaga może stać się trwałą, jeśli nie znajdują się naśladowcy. A tego wątku Habilitantka w ogóle nie podejmuje. Po drugie, sam model utrzymania przewagi (Figure 4, poz. A1) też jest niejasny, budząc zastrzeżenia. Przykładowo, trwały rozwój organizacji wynika z tymczasowej przewagi konkurencyjnej, a nie trwałej, zaś unikalność wyróżniania się wśród konkurentów w krótkim i długim horyzoncie czasowym jest wynikiem trwałego rozwoju organizacji a nie przewagi konkurencyjnej, odpowiednio trwałej i tymczasowej. Habilitantka nie wyjaśnia w przekonujący sposób tych wątpliwości, które z teoretycznego punktu widzenia są nielogiczne. Po trzecie, odnosi się wrażenie, że każda zależność istotna statystycznie została wykorzystana do zbudowania modelu bez przemyślenia czy jest to słuszny kierunek poparty logicznymi argumentami czy jest to zależność pozorna, którą trudno w świetle teorii logicznie i przekonująco uargumentować. Z uwagi na zgłoszone poważne wątpliwości, w mojej ocenie publikacja ta nie wnosi wkładu w rozwój nauk o zarządzaniu i jakości.

Druga z publikacji cyklu odnosi się do problemu konkurencyjności i innowacyjności małych i średnich przedsiębiorstw w UE. Wykorzystując dane wtórne zawarte w wybranych raportach i publikacjach naukowych Kandydatka dokonała oceny konkurencyjności i innowacyjności tych podmiotów. Wskazano, że innowacyjność może być źródłem przewagi konkurencyjnej, co nie jest wnioskiem odkrywczym, a dość dobrze uzasadnionym w

dotychczasowych badaniach. Przedstawiono tu także słabości małych i średnich firm z UE, co też było przedmiotem analiz wielu badaczy. W związku z tym, ta publikacja również nie wnosi, w mojej ocenie, wkładu w rozwój dyscypliny nauk o zarządzaniu i jakości.

Trzecia z publikacji w cyklu dotyczy źródeł i trwałości przewagi konkurencyjnej, tym razem w trudnych warunkach (nie wskazano czy to to samo co zakłócające otoczenie). W opracowaniu postawiono 7 hipotez, których sformułowanie budzi zastrzeżenia, bowiem odnoszą się one do tego, co oznacza posiadanie znaczącej przewagi konkurencyjnej, a nie bezpośrednio źródeł tej przewagi zgodnie z zapowiedzianym celem. Ponadto, hipotezy te są słabo uargumentowane (wręcz znikomo) w podjętych, bardzo krótkich, rozważaniach teoretycznych. Artykuł wnosi pewien wkład w postaci wyników badań empirycznych, jednak ich dyskusja, a przede wszystkim przyjęte hipotezy są słabo uzasadnione.

Czwarta publikacja z cyklu ma na celu określenie wpływu długiego (powyżej 5 lat) horyzontu czasowego na realizowaną przez przedsiębiorstwa strategię konkurencji i pozycję lidera w branży. Podobnie i w tym przypadku, postawione hipotezy nie wynikają bezpośrednio z rozważań teoretycznych i są dość słabo uzasadnione. Ich testowanie odbyło się na tej samej grupie 150 przedsiębiorstw. Część potwierdzonych zależności jest oczywista, np. zależność pomiędzy przewagą konkurencyjną, a wzrostem, wprowadzeniem produktów w nowe segmenty czy poszerzeniem portfela produktów firmy. Niektóre hipotezy są źle sformułowane, uwzględniając więcej niż jeden element do testowania, np. innowacje i technologie (H4), organizowanie i planowanie (H6). Opracowanie kończy się konkluzją, że horyzont czasowy stanowi ważny element strategii konkurencji i wpływa na trwałość przewagi konkurencyjnej, co jest dość oczywiste, przez co wkład niniejszej publikacji w rozwój dotychczasowej wiedzy jest dość ograniczony.

Piąta publikacja rozwija wątek wykorzystania szans w zarządzaniu strategicznym, potwierdzając związek pomiędzy osiągnięciem pozycji lidera w branży i ciągłym poszukiwaniem nowych możliwości działania, co również nie jest zaskakujące. W opracowaniu omówiono istotę strategii oraz poszukiwanie nowych możliwości rozwoju, by na tej podstawie sformułować aż 16 hipotez podlegających testowaniu w badaniach empirycznych. Niestety, postawione hipotezy i w tym przypadku budzą podobne zastrzeżenia. Przede wszystkim są słabo osadzone w literaturze przedmiotu, a niektóre są oczywiste. Tym samym wkład niniejszej publikacji w nauki o zarządzaniu i jakości ma pewną wartość poznawczą, z uwagi na przeprowadzone badania empiryczne, jednak brak dyskusji i konfrontacji z literaturą przedmiotu ogranicza ich wartość teoretyczną.

Przedmiotem rozważań w publikacji szóstej są powiązania pomiędzy przewagą konkurencyjną a odwagą w formułowaniu celów, przy czym poruszono tu już wcześniej omówione wątki, jak ekspansywność strategii, dynamiczny wzrost czy długa perspektywa czasowa wyznaczania celów. Po dość zwięzłych rozważaniach literaturowych postawiono 9 hipotez, podobnie stosunkowo słabo uargumentowanych. Brak dyskusji i lakoniczne podsumowanie, dość oczywiste, skutkują nikłym wkładem niniejszej publikacji w rozwój dotychczasowej wiedzy w tym obszarze.

Ostania, siódma z publikacji całego cyklu poświęcona została omówieniu roli ludzi w kreowaniu przewagi konkurencyjnej związanej z technologią. Ma zatem wąski i specjalistyczny charakter w całym cyklu. Omówiono tu istotę przewagi konkurencyjnej, technologię jako jej źródło oraz tworzenie i implementację strategii innowacji, a następnie przedstawiono wyniki badań w najprostszej postaci, tj. poprzez wskaźniki struktury odpowiedzi na poszczególne pytania. Publikacja ma ograniczoną wartość poznawczą.

Podsumowując, wartość naukową całego cyklu publikacji oceniam bardzo słabo. Prezentowane zagadnienia teoretyczne są omówione powierzchownie, postawione hipotezy nie są odpowiednio osadzone w literaturze przedmiotu, a niektóre zawierają błędy. Brak dyskusji i konfrontacji z literaturą przedmiotu wyników badań empirycznych ogranicza wartość poznawczą i wkład poszczególnych publikacji w dyscyplinę nauk o zarządzaniu i jakości. Dodatkowo, proponowane modele są niewystarczająco wyjaśnione pod względem logiki rozumowania.

d. Wkład jednotematycznego cyklu publikacji w nauki o zarządzaniu

Oceniając kompleksowo cały cykl publikacji poświęcony przewadze konkurencyjnej w zakłócającym otoczeniu stwierdzam, że Habilitantka nie wniosła dostatecznego wkładu w rozwój dyscypliny nauk o zarządzaniu i jakości. Wkład poszczególnych publikacji jest znikomy. Ponadto, zaprezentowany przez Habilitantkę w autoreferacie wkład całego cyklu budzi kolejne wątpliwości. Po pierwsze, dane z biblioteki UEB w postaci chmury słów, wizualizacji obszarów naukowych publikacji czy zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do przewagi konkurencyjnej nic nie wnoszą w kontekście postawionych przed cyklem celów. Po drugie, część stwierdzeń Kandydatki określających wkład jej badań w dyscyplinę jest oczywista i jako wkład rozwijający wiedzę nie można ich zaliczyć, np. *„przewagę konkurencyjną kształtują czynniki wewnętrzne i zewnętrzne”* (rys. 5, autoreferat), *„szybkie tempo wprowadzania innowacji i doskonałość technologiczna stanowią źródło przewagi konkurencyjnej”*, czy stwierdzenie, że *„w długim horyzoncie czasowym posiadanie trwałej*

przewagi konkurencyjnej ma strategiczne znaczenie". Po trzecie, zaproponowany (jak domniemam jako podsumowanie cyklu) model zarządzania trwałą i tymczasową przewagą konkurencyjną w zakłócającym otoczeniu (rys. 12, autoreferat) jest dla mnie całkowicie niezrozumiały, przede wszystkim z perspektywy zrozumienia procesu zarządzania przewagą konkurencyjną, czego Habilitantka w ogóle nie wyjaśniła. Po czwarte, model ten uznany został jako wkład metodyczny, co budzi moje zdziwienie, jaką metodykę rozwija. Po piąte, nie podzielam opinii Kandydatki, że każda zidentyfikowana w badaniach empirycznych zależność, która jest istotna statystycznie jest wkładem empirycznym. Część z tych zależności jest oczywista i dawno potwierdzona, a zatem nie wnosi wkładu, a część słabo uzasadniona teoretycznie do empirycznego testowania, co przy dodatkowo braku dyskusji budzi wątpliwości co do wnoszonego wkładu.

Konkluzja

W świetle powyższych uzasadnień oraz biorąc pod uwagę wkład Habilitantki w opracowania współautorskie, stwierdzam, że przedstawiony przez dr Letycję Sołoducho-Pelc jednotematyczny cykl publikacji, pt. „Przewaga konkurencyjna w zakłócającym otoczeniu” **nie spełnia wymagań ustawowych stawianych osiągnięciu naukowemu wynikającemu z art. 219 ust. 1 pkt. 2b** Ustawy z dnia 20 lipca 2018r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r., poz. 478 z późn. zm.).

4. Ocena pozostałych osiągnięć naukowych Kandydatki, z uwzględnieniem aktywności naukowej realizowanej w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej, w szczególności zagranicznej

Oceniając pozostały dorobek naukowo-badawczy Kandydatki, po uzyskaniu stopnia doktora, uznaję go za **zadowalający**. W **sensie ilościowym** Habilitantka opublikowała, poza wspomnianym cyklem, **łącznie 47 publikacji naukowych** (co średnio daje, od momentu uzyskania stopnia doktora, 2/3 publikacje rocznie), w tym 36 opracowań samodzielnych, a 11 we współautorstwie. Niestety nie podano jaki jest wkład Kandydatki w poszczególne opracowania współautorskie.

Biorąc pod uwagę **typ publikacji** dorobek Habilitantki jest zróżnicowany, o umiarkowanym **stopniu umiędzynarodowienia** (14 publikacji w języku angielskim). Połowa prac to artykuły w czasopismach (23 pozycje). Wśród nich znajdują się publikacje w takich czasopismach jak: *Energies*, *Sustainability*, *Argumenta Oeconomica*, *Prace Naukowe UE we Wrocławiu*, *Studia i Prace Kolegium Zarządzania i Finansów SGH*, *Marketing i Rynek* i inne.

Połowa to opracowania monograficzne, w tym 22 rozdziały w monografiach wydanych przez wydawnictwa krajowe i uczelniane, jedna monografia współautorska oraz jedna monografia pod redakcją, wydane przez rodzimą uczelnię.

Część opracowań we współautorstwie (6 pozycji) zostało opublikowanych w czasopismach posiadających **Impact Factor**.

Habilitantka nie dokonała oceny swojego dorobku pod względem podejmowanych problemów badawczych. Po tytułach poszczególnych publikacji można stwierdzić, że większość z nich mieści się w obszarze tematyki zarządzania strategicznego. Niestety **nie jestem w stanie ocenić ich jakości, bowiem Habilitantka przedstawiła tylko spis publikacji, nie dołączając żadnej z nich**. Trudno zatem stwierdzić, czy jest to dorobek wartościowy i jakie prace oraz badania obejmuje.

Sumaryczny Impact Factor Habilitantki w bazie WoS wynosi 16,652, zaś indeks Hirscha według bazy WoS i Scopus wynosi 4, przy 31 (WoS) i 29 (Scopus) cytowaniach (bez autocytowań). Biorąc zaś pod uwagę bazę Google Scholar, dedykowaną naukom społecznym, index H Kandydatki równy jest 8, przy łącznej liczbie cytowań (bez autocytowań) 188, co należy uznać za wynik adekwatny do etapu Jej rozwoju naukowego.

Dr Letycja Sołducho-Pelc **uczestniczyła w realizacji projektów badawczych**, zarówno w charakterze kierownika, jak i wykonawcy. Kandydatka była liderem jednego międzynarodowego zespołu badawczego prowadzącego badania z dotacji MNiSzW, zaś w drugim o tym samym charakterze pełniła funkcję członka zespołu. W ramach pierwszego z projektów odbyła trzymiesięczny staż na Uniwersytecie w Ljubljanie w Słowenii. Kandydatka była także beneficjentem grantu wewnętrznego na Uniwersytecie Ekonomicznym we Wrocławiu, który pozyskała w trybie konkursowym. W projekcie tym pełniła funkcje kierownika. Ponadto, była liderem zespołu powołanego w ramach Projekt Interekon, który finansowany był z programu „Regionalna Inicjatywa Doskonałości”. Prace badawcze realizowane w ramach niniejszych projektów znalazły odzwierciedlenie w publikacjach naukowych. Niestety Habilitantka nie kierowała żadnym projektem finansowanym przez NCN, NCBiR czy z innych środków zewnętrznych, była jednak członkiem zespołu badawczego w dwóch projektach finansowanych przez NCN.

Kandydatka wzięła udział w **9 konferencjach naukowych**, na których wygłosiła referaty, w tym 4 konferencjach zagranicznych. Ponadto, Habilitantka brała udział w organizacji 4 konferencji naukowych z cyklu „Zarządzanie strategiczne w teorii i praktyce” organizowanych przez rodzimą uczelnię pełniąc rolę sekretarza, a także była członkiem

komitetu organizacyjnego jednej konferencji zagranicznej (IBIMA) oraz jednej krajowej (Kongres PES).

W latach 2018-2021 Habilitantka wykonała również **36 recenzji artykułów** zgłoszonych do czasopism międzynarodowych, w tym m.in. Sustainability, JOITMC, Information Technology for Development i inne. Jest także członkiem Strategic Management Society.

Za osiągnięcia w pracy naukowo-badawczej dr Letycja Sołoducho-Pelc została nagrodzona osiem razy nagrodą Rektora UE we Wrocławiu w latach 2006-2021.

Podsumowując, Kandydatka wykazała się aktywnością naukową w więcej niż jednej uczelni poprzez odbycie stażu na uczelni zagranicznej oraz udział w konferencjach zagranicznych. Habilitantka nie uczestniczyła w projektach międzynarodowych finansowanych z środków zewnętrznych w trybie konkursowym, ani w żadnym konsorcjum czy międzynarodowej sieci badawczej.

Wobec powyższego całość dorobku naukowo-badawczego dr Letycji Sołoducho-Pelc spełnia w mojej opinii wymagania ustawowe, zgodnie z art. 219 ust. 1 pkt. 2 i 3 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, **w stopniu zadawalającym**.

5. Ocena pozostałych osiągnięć Kandydatki – dorobku dydaktycznego, organizacyjnego i współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym

W obszarze działalności dydaktycznej dorobek Habilitantki jest dobry. Kandydatka prowadziła zajęcia w formie ćwiczeń, laboratoriów, wykładów i seminariów na studiach I-go i II-go stopnia na UE w Wrocławiu z 8 przedmiotów, a także na studiach podyplomowych. Wypromowała 50 prac licencjackich i magisterskich oraz była recenzentem w ponad 80 pracach dyplomowych. Pełniła także funkcję tutora w projekcie „Szkoła Liderów Lokalnych” oraz opiekuna specjalności „Menedżer biznesu”. Dr Letycja Sołoducho-Pelc cały czas podnosi swoje kompetencje uczestnicząc w różnych kursach i szkoleniach.

W ramach działalności organizacyjnej Kandydatka jest obecnie członkiem Rady Wydziału Zarządzania UE we Wrocławiu, koordynatorem ECTS dla studentów uczestniczących w programach wymiany międzynarodowej i krajowej oraz menedżerem kliku kierunków. Pełniła także inne funkcje na uczelni, była członkiem komisji senackich i prodziekanem ds. promocji i rozwoju. Habilitantka posiada również pewne doświadczenie we współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym. Uczestniczyła w przygotowaniu strategii dolnośląskich firm z sektora MSP czy w pracach zespołu przygotowującego analizę strategii

przedsiębiorstw z Dolnego Śląska. Pełniła także funkcję eksperta w programie europejskim POKL „Zaczynam na swoim”.

Ta dodatkowa dydaktyczno-organizacyjna działalność Kandydatki wraz z Jej zaangażowaniem na rzecz współpracy z otoczeniem zasługuje na pozytywną ocenę.

6. Wniosek końcowy

Zgodnie z art. 219 ust. 1 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, stopień doktora habilitowanego może być nadany osobie, która: (1) posiada stopień doktora; (2) posiada w dorobku osiągnięcia naukowe albo artystyczne, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny, w tym co najmniej 1 monografię naukową lub 1 cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopismach naukowych lub recenzowanych materiałach naukowych z konferencji naukowej (publikacje muszą być ujęte w stosownych wykazach); (3) wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

Dr Letycja Sołducho-Pelc spełnia w oczywisty sposób kryterium (1). Na poziomie zadowalającym spełnia w mojej opinii również kryterium (3). Jednak, kryterium (2) nie zostało przez Habilitantkę spełnione. Cykl publikacji p.t. „Przewaga konkurencyjna w zakłócającym otoczeniu” wskazany jako główne osiągnięcie naukowe obarczany jest wieloma poważnymi błędami i w mojej opinii nie wnosi wystarczającego wkładu w rozwój nauk o zarządzaniu i jakości. Tym samym **nie popieram wniosku dr Letycji Sołducho-Pelc o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości.**

Amieszko
dołmewski - Bielowski